

(Πβ. ΑΧατζήν εν 'Επετ. 'Εταιρ. Βυζαντ. Σπουδ. 7 (1930) 238) Εὔβ. Συνών. *άμαξιά, άραμπαδία*. 2) Αὐτοκίνητον σύνηθ. 3) 'Ο άστερισμός της Μεγάλης 'Αρκτου, άρχ. 'Αμαξα Σκίαθ. — Λεξ. Βυζ. Πβ. ΝΠολίτ. Μελέτ. 15.

Πβ. *άμαξα*.

άμαξιτικά τά, κοιν.

Τὸ οὐδ. τοῦ ἐπιθ. **άμαξιτικός* οὐσιαστικοποιηθέν.

'Η εἰς τὸν άμαξηλάτην διδομένη άμοιβή, άμαξαγώνιον.

άμαξική ή, άμάρτ. *άμαξ'κή* Θράκ. (Σουφλ.)

Τὸ μεταγν. ἐπιθ. *άμαξικός* οὐσιαστικοποιηθέν.

'Οδός δι' άμάξας, άμαξιτός. Συνών. *άμαξηγός, άμαξόδρομος, άμαξόστρατα*. 'Η λ. καὶ ὡς τοπων. Ρόδ. Σύμ.

άμαξικό τό, άμάρτ. *άμαξ'κό* Στερελλ. (Λεπεν.)

Τὸ οὐδ. τοῦ μεταγν. ἐπιθ. *άμαξικός* οὐσιαστικοποιηθέν.

'Επιμήκης καὶ βαθεΐα ἔκτασις ἐν τῇ πεδιάδι.

άμαξιλλάρωτος ἐπιθ. Λεξ. Μ. 'Εγκυκλ.

'Εκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **μαξιλλάρωτος* <*μαξιλλάρων*ω.

'Εν τῇ γλώσση συνήθως τῶν θεάτρων, ὁ μὴ άποδοκιμασθεὶς διὰ μαξιλλάρωματος, ἥτοι ἔκσφενδονίσεως μαξιλλαρίων ὑπὸ τῶν θεατῶν, ἐπὶ ἡθοποιοῦ ἢ θεατρικοῦ ἔργου.

άμαξοβέργι τό, άμάρτ. *άμαξοβέργιν* Κύπρ.

'Εκ τῶν οὐσ. *άμάξι* καὶ *βεργί*.

Μακρὰ καὶ λεπτή ράβδος φέρουσα εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον κέντρον, διὰ τῆς ὁποίας ὁ άμαξηλάτης ὁδηγεῖ τοὺς βοῦς. Συνών. *βουκέντρα βουκέντρι*.

άμαξόδρομος ὁ, Λαρδαν. Κύπρ.

'Εκ τῶν οὐσ. *άμάξι* καὶ *δρομός*.

**Αμαξική*, ὁ ἰδ.

άμαξολόγος ὁ, Πελοπν. (Λακων. Πλάτσ.)

'Εκ τοῦ οὐσ. *άμάξι* καὶ τοῦ -*λόγος*, περὶ οὗ ὡς παραγωγικῆς καταλ. ἰδ. Γ. Χατζιδ. ἐν 'Αθηνᾷ 22 (1910) 247.

'Ο ὁδηγῶν άμαξαν ἐνθ' άν. : Παροιμ. *'Αδὺς νὰ τρίζη τ' άμάξι τρίζει ὁ άμαξολόγος* (διὰ τὴν σημ. ἰδ. *άμαξάρις*) Πλάτσ. Πβ. *άμαξάρις, άμαξᾶς, άμαξηλάρις*.

άμαξόπορτα ή, Λεξ. Πόππλετ.

'Εκ τῶν οὐσ. *άμαξα* ἢ *άμάξι* καὶ *πόρτα*.

Θύρα μεγάλη, διὰ τῆς ὁποίας δύναται νὰ εἰσέλθῃ άμαξα.

άμαξόστρατα ή, Θράκ. Κύπρ. — Λεξ. Γαζ. (λ. *άμαξήλατος*).

Τὸ μεσν. οὐσ. *άμαξόστρατα*.

**Αμαξική*, ὁ ἰδ., ἐνθ' άν. : *Μέσ' 'ς τὴν άμαξόστραταν φαίνονται οἱ άρνέρες τ' άμαξιῶ ποῦ πέρασεν (άρνέρες = ἵχνη τῶν τροχῶν)* Κύπρ.

άμαξοῦ ή, Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. *άμάξι* καὶ τῆς ὑποκοριστικῆς καταλ. -*οῦ*, περὶ ἧς ἰδ. ΣΜενάρδ. ἐν 'Αθηνᾷ 22 (1910) 123 καὶ 'Επιστ. 'Επετ. Πανεπ. 9 (1912,3) 139.

Μικρὰ άμαξα. Συνών. *άμαξάκι, άμαξοῦδι* 1.

άμαξοῦδι τό, Θράκ. *άμαξοῦδ'* Θράκ. (Αἰν.) *άμαξοῦιν* Κύπρ.

'Εκ τοῦ οὐσ. *άμάξι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*οῦδι*.

1) Μικρὰ άμαξα Θράκ. (Αἰν.) : *Κ'βανοῦσι χῶμα μ' ένα άμαξοῦδι (κ'βανοῦσε = μετέφερε)*. Συνών. *άμαξάκι, άμαξοῦ*. 2) 'Αμαξα συρομένη διὰ χειρὸς, χειράμαξα Κύπρ. : 'Ασμ.

'Εγρὲς ἐπῆα τδ' ηῦρα τὴν μὲ τὸ πονκαμισοῦιν τδ' ἐξήχασα τὲς φυλατῶδες ποῦ 'τραῦουν άμαξοῦιν.

άμαξούλευτος ἐπιθ. Ἰων. (Κρήν.)

'Εκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **μαξούλευτος* <*μαξούλεύω*.

'Ο μὴ προσοδοφόρος, ἄκαρπος : *'Αμπέλι άμαξούλευτο*. Γῆ άμαξούλευτη.

άμαξωτός ἐπιθ. λόγ. σύνηθ. *άμαξοντός* Λέσβ. (Πάμφιλ.)

'Εκ τοῦ άρχ. ἐπιθ. *άμαξιτός*. 'Ο μετασχηματισμός κατὰ τὰ πολλὰ ἐπιθ. εἰς -*ωτός*.

'Ο δι' οὗ διέρχεται άμαξα, ἐπὶ ὁδοῦ : *'Αμαξωτός δρόμος*. Πβ. *άμαξηγός, άμαξική, άμαξόδρομος, άμαξόστρατα*.

άμάπ-πωτος ἐπιθ. Κύπρ.

'Εκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **μαπ-πωτός* <*μαπ-πών-νω*.

'Αμεταχειρίστος, ἀτριβής, ἐπομένως νέος, καθαρός, ἐπὶ ἐνδύματος : *Τὰ ροῦχα του ἔχει τα άμάπ-πωτα*. Συνών. *άμάκ-κωτος, άτσαλάκωτος*.

-αμάρα κατάλ. παραγωγική κοιν.

'Εκ τοῦ οὐσ. *σιχαμάρα*, ὁ ἀπὸ τοῦ *σιχαμός* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*άρα*. Πβ. ΓΧατζιδ. ἐν Λεξικογρ. 'Αρχ. 6 (1923) 22, 'ΑνθΠαπαδοπ. Γραμμ. βορ. ἰδιωμ. 112 καὶ KDieterich ἐν Balkan - Archiv 4 (1928) 125.

Χρησιμεῖ πρὸς σχηματισμὸν ἐξ ἐπιθέτων ἀφηρημένων ὀνομάτων δηλούντων πάθος, οἷον : *άγαθός-άγαθαμάρα, κονλός-κονλαμάρα, κοντός-κονταμάρα, λωλός-λωλαμάρα, μουρλός-μουρλαμάρα, τρελλός-τρελλαμάρα*.

άμαράγγευτος ἐπιθ. άμάρτ. *άμαράγευτος* Κρήτ.

'Εκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **μαραγγευτός* <*μαραγγεύω*.

'Ο μὴ κατασκευασθεὶς ἢ ὁ μὴ κατειργασμένος ὑπὸ τέκτονος.

άμαράγγιαστος ἐπιθ. πολλαχ. *άμαράγγιαστους* βόρ. ἰδιώμ. *άμαράτζαστος* Εὔβ. (Κονίστρ.) — Λεξ. Λάουνδ.

'Εκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **μαραγγιάστος* <*μαραγγιάζω*. 'Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *άμαράντζιαστος* καὶ παρὰ Σομ.

